

Sz. Pani,

W odpowiedzi na Pani pytanie wyjaśniam, że dokumentacja psychologiczna jest objęta tajemnicą zawodową, zgodnie z art. 14 ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U nr 73 z 2001 poz. 763). Z tajemnicy zawodowej mogą psychologa zwolnić wyłącznie sąd i prokuratura. Prawo takie nie przysługuje pacjentowi/klientowi. Dokumentacja psychologiczna, poza tym że niewątpliwie zawiera informacje objęte tajemnicą zawodową, podlega również ochronie właściwej dla danych osobowych. Dokumentacja psychologiczna nie jest tożsama z dokumentacją medyczną, świadczy o tym Rozporządzenie MZ z 21 lipca 2010 (Dz. U.10.131.888), które co prawda odnosi się do medycyny pracy, ale nie ma żadnych merytorycznych przesłanek, by uznać, że w przypadku innych świadczeń zdrowotnych nie trzeba stosować odrębnych zasad dotyczących dokumentacji psychologicznej w odróżnieniu od dokumentacji medycznej. W historii choroby, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia dotyczącym dokumentacji medycznej w zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U 2010 nr 252 poz. 1697), w § 18 ust. 1 pkt. 2 wyniki badań diagnostycznych lub konsultacji należy wpisywać interpretację uzyskanych przez psychologa wyników testowych z podaniem ich nazw bez wyników liczbowych konkretnych testów, albo opinię psychologa, która jest wynikiem konsultacji zleconej przez lekarza.

Okres przechowywania dokumentacji jest uzależniony od wewnętrznych przepisów placówki, z tym, że nie może być krótszy niż 5 lat od zakończenia kontaktu z pacjentem.

Dokumentacja psychologiczna nie może być w całości udostępniana. Składa się ona z części szczegółowej, poufnej –wszystkie notatki

psychologa, protokoły badania, wytwory klienta oraz z opinii, która jest udostępniana klientowi/pacjentowi oraz zleceniodawcy. Poufna dokumentacja pozostaje pod stałą kontrolą psychologa i nikt niepowołany nie może mieć do niej dostępu. Oznacza to, że nie może być wydawana klientowi, ani opiekunom prawnym małoletniego ani innym placówkom psychologicznym czy medycznym. Dokumentacja ta służy dla celów diagnostycznych oraz planowania i prowadzenia oddziaływań wobec klienta. W procesie diagnostycznym wykonywane są testy psychologiczne. Ich protokoły nie mogą być udostępniane nikomu, ponieważ stanowią materiał źródłowy (podobnie jak analizowana próbka krwi) niezrozumiały dla laika. Dopiero interpretacja wykonana przez psychologa, który diagnozował pacjenta i w kontekście innych uzyskanych danych diagnostycznych (np. wywiadu i obserwacji) stanowi część opracowywanej przez psychologa opinii. **Ta opinia jest oczywiście dostępna dla pacjenta czy jego ustawowego przedstawiciela.** Szczegółową dokumentację terapeutyczną stanowią zarówno dane zebrane w procesie diagnozy niezbędnej dla zaprojektowania oddziaływania jak i dane z sesji psychoterapeutycznych. Jest to materiał poufny, wyłącznie dla użytku wewnętrznego dla celów planowania i prowadzenia terapii oraz superwizji.

Tak więc pacjent czy też jego przedstawiciel ustawowy ma pełne prawo otrzymać opinię, a więc wnioski z przebiegu terapii oraz zaświadczenie potwierdzające odbywanie psychoterapii w wymienionym okresie.

Dokumentacja badań naukowych , a więc kwestionariusze i testy także muszą być zabezpieczone przez badającego psychologa i przechowywane przez okres 5 lat od zakończenia badań naukowych, a następnie niszczone.

Dr Małgorzata Toeplitz-Winiewska
Przewodnicząca
Polskiego Towarzystwa Psychologicznego